

PRÆDIKEN JULEDAG 2021

AASTRUP KL. 9 – VESTER AABY KL. 10.15

Tekster: 1. Mos. 1,1-5; Joh. 1,1-14

Salmer: 99,98,118,114,100

Kirke, du er vort Betlehem,
og alle små derinde,
efter som det er sagt til dem,
skal deres frelser finde
med juledags-evangelium,
i hjertekammerets krybberum!

”Dette er ikke afslutningen. Det er ikke en gang begyndelsen på afslutningen, men det er måske afslutningen på begyndelsen.”

Disse udviklede sætninger tilskrives Winston Churchill, der var britisk premierminister under 2. Verdenskrig og er et af mange eksempler på, at han havde ordet i sin magt.

For hvornår holder en begyndelse op?

Og hvordan undgår man, at **det** bliver til en **afslutning**?

Det skulle 2. Verdenskrig naturligvis gerne nå frem til, da Churchill sagde ordene, men på denne Juledag handler det om noget andet. Så vi forlader straks Churchill igen.

Men holder fast i, at man kan have ordet i sin magt.

Og at Ordet er i centrum denne Juledag.

Sammen med begyndelsen.

Det sørger evangelisten Johannes for. I dag hører vi selve
begyndelsen på hans evangelium, og han begynder med selve
ordet begyndelse.

I begyndelsen var Ordet.

Og Ordet var hos Gud.

Og Ordet var Gud.

Det er Ordet stadigvæk.

Men juleevangeliet er, at Ordet nu ikke længere **kun** er hos
Gud.

Men er blevet kød og har taget bolig iblandt os.

Det blev afslutningen på verdens begyndelse.

Og begyndelsen på det nye.

Det, vi fejrer julemorgen.

Velkommen igen, Guds engle små.

Morgen er **dagens** begyndelse. Også på denne årstid, hvor der
ikke er langt imellem dagens begyndelse og dagens afslutning.

Hvor der næsten ikke er dag til, og hvor vi bliver mindet om
solens store betydning for os. Er dagen klar og solrig er lyset et
helt andet, end hvis tåge dækker landet og skyerne hænger
tungt.

Så må vort hjerte selv lyse.

I dag lyser Guds begyndelse i mørket.

Som fortsættelse og opretholdelse af vores liv i mørket.

Det mørke, der ikke kan gribe lyset.

Hverken begribe eller holde fast.

Men mørket greb det ikke.

Sådan fortæller Johannes i dag.

Så skulle man tro, at mørket forblev mørket mørke og lyset forblev lys.

Hver for sig.

I hver sin verden.

Evangeliet til juledag er, at det gjorde det **ikke**. På en af årets mørkeste dage, en af årets længste nætter fejrer vi, at lyset sejrede i Jesus Kristus.

Lige som solens lys sejrede over mørket, da dagene begyndte at blive længere den 21. december.

Vi fejrer, at Gud ikke blot beholdt Ordet i sin magt.

Men lod verden opstå ved Ordets magt.

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden.

Ved at sige: Der blive lys.

Og der blev lys.

Der blev verden.

Der blev alle markens dyr og alle dyr under havet.

Der blev mennesker.

Så vendte Ordet tilbage til Gud.

Forblev i Guds magt.

Men mennesker kunne ikke selv forvalte magten i verden.

Adam og Eva glemte, hvad Gud havde sagt.

Så Guds magt måtte vende tilbage til verden.

Ordet måtte blive kød og tage bolig iblandt os.

Så vi igen kunne se Guds herlighed.

I den enbårne.

Fuld af nåde og sandhed.

Men mørket greb det ikke.

Derfor er det igen blevet Juledag.

Fordi vi sidder i mørket og dødsenglens skygge.
Vi sidder med alt det, der skygger for lyset. Alt det, vi står i
vejen for lyset med.
Alt det, der sker rundt omkring i verden, hvor folk stadig
kæmper med hinanden. Kæmper om verdens ressourcer.
Kæmper med en virus. Den magt, der kun kan ses i
mikroskopet. Men som truer med at tage modet fra os.
Helbredet fra os.
Selv om vi ikke begriber det.
Selv om vi prøver at gribe fat i det. Holde fast. I livet. I
helbredet.
I hinanden.
I begyndelsen skabte Gud Himlen og jorden.
Og Han så at alt var godt.
Alt var bestemt til at være godt fra starten af.
Men det gik galt allerede i kapitel 3. Adam og Eva blev smidt
ud af Paradiset.
Fordi de ikke lod Ordet være i Guds magt.
Men forsøgte **selv** at have ordet i deres magt.
Vi kom bort fra vores bestemmelse.
I denne jul er mange mennesker kommet bort fra deres
bestemmelse. Mange planer er blevet ændret i sidste øjeblik.
Der er en bestemt følelse, der rammer mennesker, der er
kommet bort fra bestemmelsen.
Det er angst.
Angst opstår, når vi mister den kontrol over vores liv, som vi
tror, vi har.

Når vi erkender, at vi ikke har hverken ordet eller tingene i vores magt. Når vi ikke ved, hvad vi skal gøre. Men vi **kan** ikke altid vide, hvad vi skal gøre. Det kan vi ikke gøre noget ved. Til gengæld fortæller evangelisten Johannes os i dag, at Guds magt er i verden. Stadigvæk. Igen. Velkommen igen, Guds engle små. Men Guds magt fortæller os ikke, hvad vi skal gøre. Det er ikke sådan angsten kan fjernes. Men måske kan mennesker lære at leve **uden** selv at skulle have magten. Måske kan angsten fjernes ved troen på, at Ordet har taget bolig iblandt os. Og vi ser hans herlighed. Lever på Hans almagt. Måske kan vi på denne Juledag se trods mørket og dødens skygge, at vi slet ikke er kommet bort fra vores bestemmelse. Fordi det Ord, der var i begyndelsen. Det ord, der lod Gud se, at alt var godt er kommet til verden igen. Ikke så alt i verden er blevet godt. Ikke så alle krige er afsluttede, alle munde er mættede, alle vira forsvundet. Men sådan at mennesker tør leve i en verden, vi ikke selv kan kontrollere i mindste detalje. For det kan vi ikke. Men vi kan ikke lade være med at prøve. Måske tør vi på **denne** julemorgen lade være med at prøve. Måske tør vi overlade angsten i Guds varetægt.

Fordi vi faktisk i virkeligheden ikke kan gøre andet. Vi kan bekymre os, vi kan ængste os, vi kan tænke os til alle mulige løsninger.

Men vi kan ikke bevare kontrollen over de største ting i livet. Vi skal give slip for at lade kærligheden trænge ind i livet. Den kan vi ikke kontrollere, det ved vi kun alt for godt.

Men det er kærligheden, der er billedet på skabelsen. Det er kærligheden Ordet har i sin magt, når Gud bliver menneske julemorgen.

Troen på dette kan give os kræfter til at overholde alle de restriktioner og vejledninger, der er nødvendige. Hvis vi tør overlade angsten i Guds varetægt kan vi se klart. Kan vi tage imod Ham, der kom til verden i nat.

Og alle dem, der tager imod ham, giver Han ret til at blive Guds børn.

Glædelig Jul

AMEN